

rozmowy, kroki etc., a do drugich: instalacje mediów, przesuwanie wózków i sprzętu medycznego, spadające przedmioty oraz wewnętrzne urządzenie, kroki, rozmowy itd. Równie szkodliwe są wszelkiego typu wibracje wystwarzane w obiektach budowlanych i poza nimi. Jednak nie wszystkie dźwięki docierające z zewnątrz do pokojów chorych i sal terapii należy traktować jako negatywne, ponieważ na przykład ćwierkanie ptaków czy szmer liści mogą być dla pacjentów pozytywnym doznaniem. Jak podają źródła [1, s. 214], ciche odgłosy rozmów, ruchu osób wewnętrz i na zewnątrz szpitala są odbierane jako uspokajające, zapewniające o kontaktie ze społeczeństwem.

O poprawnych cechach wewnętrznego środowiska akustycznego decydują parametry wszystkich elementów budowlanych. Jest to zarówno konstrukcja, jak i stopień staranności wykonania ścian zewnętrznych, fundamentów, dachu oraz stolarki okiennej i drzwiowej – zabezpieczających przed hałasem ze środowiska poprzez przegrody wewnętrzne, tj. ściany konstrukcyjne, dachowe, stropy, drzwi itd., odpowiedzialne za standard akustyczny w budynku – a także jakość wykończenia wnętrz: podłog, sufitów i ścian – decydujących o komforcie pokojów i sal. Bardzo ważne jest dokładne zaprojektowanie i realizacja detali budowlanych, czyli izolacji nadproży czy wieńców, osadzenie okien i drzwi, rozwiązywanie parapetów, gdyż są to miejsca szczególnie sprzyjające przechodzeniu dźwięku. Co więcej, że zamocowane mogą stawać się przyczyną dodatkowych drgań, stukotów itp.

Rozwiązania

Przy projektowaniu placówki służby zdrowia trzeba pamiętać o poprawnym strefowaniu pomieszczeń względem siebie również pod kątem zapewnienia korzystnej akustyki. Jedenak o ile oczywiste i stosunkowo prostie wydaje się zdystansowanie pokoi pacjentów w stosunku do lokalizacji urządzeń mechanicznych, tj. dźwigów osobowych i towarowych, systemów pneumatycznych czy centralnych klimatyzacyjnych, o tyle dużo trudniej jest wyeliminować szum aparatury medycznej i klimatyzacji, które muszą być obecne przy pacjencie np. na oddziałach intensywnej terapii, gdzie stosowanie typowych materiałów pochodzących jest niedozwolone i mogłyby być niebezpieczne dla zdrowia pacjenta. Należy tu przypomnieć o obowiązkach wynikających z Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 26 czerwca 2012 r. [2, s. 5], które szczegółowo wskazuje, że podlegają sufity, połączenia ścian z podlogami, a wręcz całe pomieszczenia w zależności od ich przeznaczenia winny spełniać różne wymogi, w tym umożliwiać mycie i dezynfekcję. Dodatkowe obostrzenia w zakresie doboru izolacji akustycznej wewnętrznej i zewnętrznej wynikają z podwyższonych wymagań odporności i ochrony ogniowej, definiowanych m.in. przez Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie [3], dla obiektów o kategorii ZL II – „przeznaczonych przed wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takich jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych” [3, s. 5242]. Na szczeble

Projektując nowy obiekt lub wykonując opracowanie renowacji istniejącej placówki, na wstępie należy określić, jakie źródła dźwięków funkcjonują lub mogą wystąpić w danym budynku i jego otoczeniu. Początkowe analizy w tym zakresie można wspomóc mapami akustycznymi, sporządzanymi dla poszczególnych miast. Drugim istotnym elementem będzie określenie, jakie poziomy natężenia dźwięku są właściwe dla danych grup pomieszczeń, zgodnie z ich funkcją i przeznaczeniem. Po określeniu warunków brzegowych konieczny jest dobór optymalnych rozwiązań budowlanych oraz zaprojektowanie wewnętrz pod kątem formy i materiałów wykończeniowych, tak aby panowały w nich korzystne warunki akustyczne.

Czytelniki

Prosta systematyka pozwala na podział źródeł hałasu na zewnętrzne i wewnętrzne. Do pierwszych należy zakwalifikować: komunikację (kolową, szynową, powietrzną, wodną) oraz zewnętrzne urządzenia,

Powszechnie znany jest szkodliwy wpływ hałasu na samopoczucie człowieka. Długi przebywanie w niekorzystnym środowisku akustycznym może stać się przyczyną problemów ze zdrowiem fizycznym i psychicznym. Skoro czynniki te są szczególnie niebezpieczne dla ludzi w pełni sił, tym bardziej zgubne w skutkach dla pacjentów przebywających w obiektach służby zdrowia. Warto się również zastanowić, czy także szczelne izolowanie chorych od dźwięków wewnętrznych i zewnętrznych może mieć niekorzystny wpływ na ich powrót do formy.

Projektując obiekty służby zdrowia w zakresie akustyki, należy wziąć pod uwagę m.in.:

PN-B-02151-02:1987 Akustyka budowlana.

Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach

PN-B-02151-3:1999 Akustyka budowlana.

Ochrona przed hałasem w budynkach. Izolacyjność akustyczna przegrod w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych. Wymagania

PN-EN ISO 11654:1999 Akustyka. Wyroby dźwiękoochronne używane w budownictwie. Wskaźnik pochłaniania dźwięku

PN-EN ISO 20153:2002 Akustyka budowlana. Terminologia, symbole literowe i jednostki

PN-ISO 717-1:1999 Akustyka. Ocena izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych. Izolacyjność od dźwięków powietrznych wraz ze zmianą: PN-EN ISO 717-1:1999/A1:2008 Akustyka.

Ocena izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych. Izolacyjność od dźwięków powietrznych

PN-EN ISO 717-2:1999 Akustyka. Ocena izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych.

ciągle poszerzanie się oferty materiałów budowlanych i wykończeniowych dla obiektów

służby zdrowia pozwala już na znalezienie rozwiazań spełniających wymogi we wszystkich trzech wspomnianych kategoriach:

higienicznej, ochrony pożarowej i akustycznej.

Dopuszczalne poziomy dźwięku w pomieszczeniach przeznaczonych do przebywania ludzi w zależności od rodzaju pomieszczenia określają norma: PN-B-02151-02:1987 „Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości po-

ziomu dźwięku w pomieszczeniach”. Zgodnie z wymogami tej normy przykładowo dla sal chorych z wyjątkiem oddziałów intensywnej opieki medycznej „dopuszczalny równoważny poziom dźwięku A hałasu przenikającego do pomieszczenia od wszystkich źródeł hałasu tącznic” w dzień wynosi 35 dB, w nocy 30 dB, w oddziałach intensywnej opieki medycznej analogicznie 30 dB i 30 dB, dla sal operacyjnych, pokojów przygotowania do operacji, gabinetów badań lekarskich i psychoterapii 35 dB, drugiej wartości z wiadomych względów się nie określa. Zacytowane elementy

to jedynie nieliczne, wybrane przykłady, a dokument ten i mu pokrewne określają szereg istotnych parametrów i wymogów. Niemniej posługując się polskimi i unijnymi normami w zakresie akustyki, należy zwrócić uwagę na fakt, że wiele z nich ma charakter uznanowy.

Co więcej, niektóre z przywoływanych na koniec artykułu, choć wcijaż obowiązują, zostały już zgłoszone do wycofania [4].

Podsumowanie

Dla nowo powstających placówek służby zdrowia zagadnienia związane z akustyką winny być rozpatrywane od najwcześniejszego etapu planowania inwestycji, czyli już od doboru działki. Następnie wybór rodzaju konstrukcji, typu ścian, „uwarstwienia” stropów i dachów, a w zasadzie każda decyzja projektowa powinny obejmować późniejszy komfort pacjentów. Pozornie drobne potknięcie, np. luka między izolacją dźwiękową stropu a izolacją osadzoną na nim ściany działowej, może być bardzo trudne do korekty na etapie użytkowania budynku. Choc w pomieszczeniach

o podwyższonych wymogach higienicznych przeważają gładkie i twardé powierzchnie, do czego dochodzi jeszcze znaczna kultura, to jednak nie muszą być obarczone nadmiernym pognosem czy echem. Można poszukiwać takich atestowanych produktów, np. sufitów podwieszanych, które pozwala na pochłonięcie przynajmniej części energii akustycznej. Należy również zwrócić uwagę na dobór cichzych urządzeń obsługi budynku oraz medycznych, a także właściwą izolację przebiegu rur i przewodów instalacyjnych.

W przypadku tak istotnych projektów jak obiekty służby zdrowia wspólna praca architekta i akustyka jest nieodzowna. Sporządzenie specjalistycznych projektów pozwoli określić m.in. izolacyjność dźwiękową każdej z przegród i jej elementów, czy lokalizację dodatkowych elementów akustycznych. Poprawność zaplanowanych rozwiązań powinna być następnie potwierdzona stosownymi badaniami powykonalowymi. dr inż. arch. Joanna Jabłońska,

[1] Juraszynski J., Nitsch A., Porębowicz S., Radwański S., *Projektowanie obiektów zdrowia*, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 1973.
[2] Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą (Dz. U. z 2012 r. Nr 0, poz. 739).
[3] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.).
[4] DBAuditör: <http://www.dbauditör.pl/>
[5] Polski Komitet Normalizacyjny: <http://www.pkn.p.l/> (dostęp online: 04.02.2013).
[6] Wąsowicz Z., *Kształtowanie akustyki pomieszczeń*, „Budowlany Informator Techniczny” 1999, nr 7 (17), s. 61–65.

foto: archiwum Knauf AML